

ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ

Συνέλευση Υπεράσπισης Καταλήψεων Στέγης Άνω Πόλης
<https://takastropliktamenoun.noblogs.org>
Katalhpseisanopolis@riseup.net

καραντίνα, vol.2

απαγόρευση κυκλοφορίας 21.00-05.00...

εντεινόμενη μέτρηση χρόνου με ρυθμούς παραγωγής και κατανάλωσης...

κάθε άλλη μετακίνηση κρίνεται ως άσκοπη...

διπλασιασμός της τιμής του προστίμου...

επιβολή καθολικής χρήσης μάσκας [ανεξαρτήτως συνθηκών συνωστισμού ή μη]...

αστυνόμευση της πόλης [με αποτέλεσμα τον διαρκή φόβο για ελέγχους]...

μείωση χώρου και χρόνου συνάντησης και προσωπικών σχέσεων...

Ενώ καλούμαστε να συμμορφωθούμε με τα παραπάνω, αναρωτιόμαστε τα μέτρα αυτά προστασίας ποιους και ποιες χωράνε;

Σίγουρα όχι..

Αυτούς που μένουν στο δρόμο.

Αυτές που αντιμετωπίζουν στο σπίτι τους οποιαδήποτε μορφή βίας (ψυχολογική, λεκτική, σωματική).

Αυτά που δεν μπορούν να παίζουν σε παιδικές χαρές και πλατείες ξέγνοιαστα αλλά περνούν τον περισσότερο χρόνο τους βουτηγμένα στις ηλεκτρονικές συσκευές.

Αυτές και αυτούς που προσπαθούν να βγάλουν το μήνα, έχοντας να πληρώσουν νοίκι, ρεύμα, νερό και ίντερνετ, μη ξέροντας πότε, εάν και υπό ποιους όρους θα ξαναβρούν δουλειά.

Αυτούς που συνεχίζουν να εργάζονται και είτε συνωστίζονται σε μέσα μεταφοράς και χώρους εργασίας για να “σωθεί” η οικονομία είτε καθηλώνονται μπροστά από μια οθόνη.

Αυτές και αυτούς που ήδη έγκλειστοι
από πριν βιώνουν ακόμα πιο έντονα
τον εγκλεισμό όπως φυλακισμένους-ες,
μετανάστ(ρι)ες που βρίσκονται σε πλέον
μόνο κλειστά στρατόπεδα συγκέντρωσης
και άτομα κλεισμένα σε ψυχιατρεία.

Τοξικό-εξαρτημένα άτομα και σεξεργάτριες
που βρίσκονται σε ακόμα πιο δύσκολες
συνθήκες διαβίωσης και αντιμετωπίζουν
πιο έντονα τον κρατικό αυταρχισμό και
τον κοινωνικό στιγματισμό.

Μη ανθρώπινα ζώα που θανατώνονται
κατά χιλιάδες ως φορείς του ιού με την
προστασία του ανθρώπου να συνεχίζει
να τίθεται ως αυτονόητη προτεραιότητα
(θανάτωση χιλιάδων μινκ στην Κοζάνη
και στη Δανία).

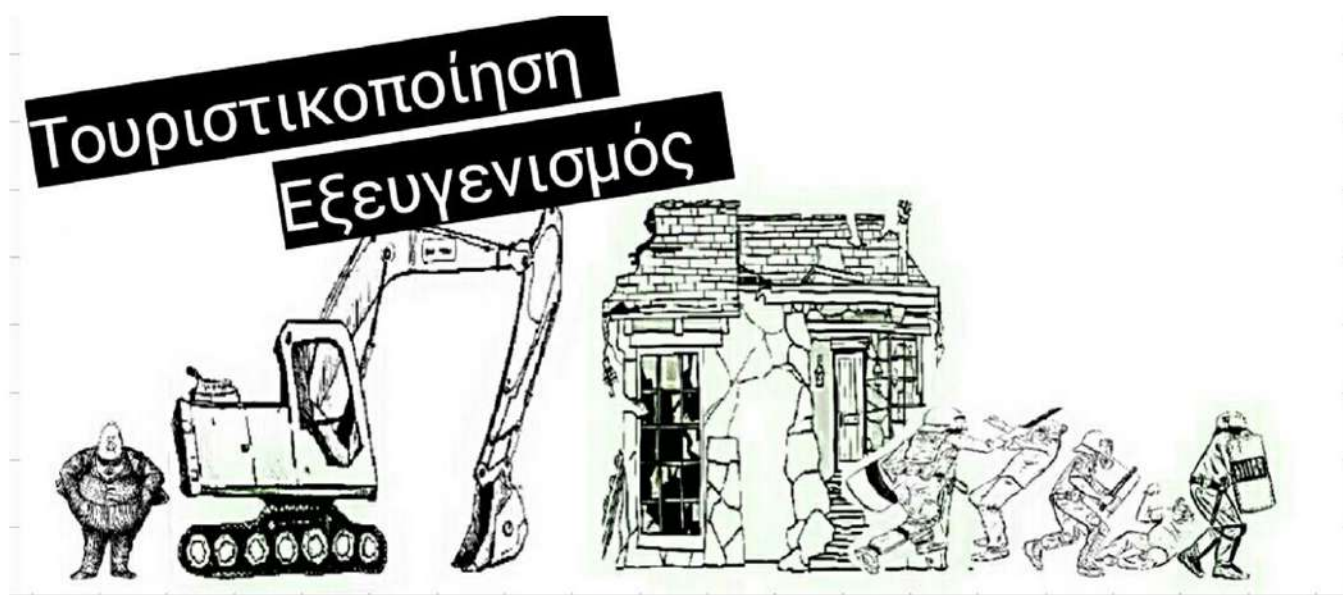

Ποιος είναι εν τέλει ο εχθρός....;

Ο λόγος γύρω από την πανδημία χτίζεται, μέσω των μμε, από το κράτος και τους ειδικούς επιστήμονες και εκπροσώπους του με πολεμικούς όρους, δημιουργώντας ταυτόχρονα ένα αίσθημα ισότητας απέναντι στον ιό. Ο αόρατος “κοινός” εχθρός έχει τεθεί στο στόχαστρο, πρέπει να εξουδετερωθεί και μας καλούν σε αυτή τη “μάχη” να συμμετέχουμε όλοι και όλες (ατομική ευθύνη..). Δεν μπορούμε, όχι απλά να νιώσουμε, αλλά να δούμε καμία ενότητα και ισότητα σε αυτή τη “μάχη” τους γιατί, όπως είπαμε και παραπάνω, δε μας χωράει όλες και γιατί πίσω της κρύβεται μια προσπάθεια αποπροσανατολισμού σχετικά με το ποιος έχει εν τέλει την ευθύνη για την κατάσταση.

Την ίδια στιγμή που το κράτος προστάζει την οικειοθελή αποχώρηση από την κοινωνική μας ζωή και μας γεμίζει με ενοχές για την μη υπακοή των μέτρων, επιλέγει να αφήσει το σύστημα υγείας να καταρρέει προς χάριν των κερδών των αφεντικών, στελεχώνει με προσωπικό και υλικοτεχνικό εξοπλισμό τα σώματα ασφαλείας του (μπάτσοι και στρατός) και χρηματοδοτεί με υπέρογκα ποσά τα μμε για να συνεχίσουν να διαδίδουν την τρομολαγνεία και το φόβο. Παράλληλα, περνάει στα μουλωχτά νέους νόμους για την περαιτέρω λεηλάτηση του φυσικού κόσμου, για τον περιορισμό των διαδηλώσεων [προωθώντας μέσα από ένα “δημοκρατικό” προφίλ ειρηνικές -νομικά αδειοδοτημένες - κινητοποιήσεις, ποινικοποιώντας οποιαδήποτε μορφή αλληλεγγύης, αυτό-οργάνωσης και οξυμένης αντίστασης], για την εφαρμογή ακόμα πιο αντεργατικών μέτρων [απλήρωτες υπερωρίες, επιβολή 10ώρου ωραρίου], για τη διευκόλυνση της κατάσχεσης της πρώτης κατοικίας με πιο ευνοϊκούς όρους για τις τράπεζες. Με αυτόν τον τρόπο συνεχίζει να υπηρετεί τα συμφέροντα εταιρειών και επενδυτών και ταυτόχρονα ενισχύει τους μηχανισμούς που είναι απαραίτητοι για την επιβίωση του.

Κάπως έτσι η βιομηχανία του τουρισμού (επισιτισμός και καταλύματα) ως ένας από τους πιο βασικούς πυλώνες στήριξης της οικονομίας, μπήκε ως προτεραιότητα την περίοδο του καλοκαιριού χωρίς καθόλου μέτρα, ενώ οι δικές μας μετακινήσεις περιορίζονται κατά το δοκούν. Ως άτομα που ζούμε στην άνω πόλη διαχρονικά ερχόμαστε αντιμέτωπα με τον τουρισμό, που τελευταία εξαπλώνεται όλο και περισσότερο στην γειτονιά. Από την προηγούμενη καραντίνα μέχρι και σήμερα ο δήμος σε συνεργασία με ιδιώτες δεν έπαψε να επενδύει στην αισθητική αναβάθμιση της περιοχής με αναπλάσεις, κατεδαφίσεις σπιτιών, βάψιμο τοίχων σε πάρκα και πλατείες, φωταγωγήσεις, συντήρηση των βυζαντινών τειχών και των δρόμων.

Από την άλλη, δεν είδαμε όλους αυτούς τους φορείς που φρόντισαν για τα κέρδη των εταιρειών και για τον εγκλεισμό μας να δαπανούν τα αντίστοιχα ποσά για τις ευάλωτες, σε αυτή τη συνθήκη, κοινωνικές ομάδες.

Στρατηγική αποδοχής της νέας τρομακτικότητας

Φ
ό
β
ο
ς

Η μπατσοκρατία στους δρόμους και οι καθημερινές ειδήσεις αυξανόμενων κρουσμάτων και θανάτων δημιουργούν μια διαρκή κατάσταση φόβου. Πρόσωπα αγχωμένα πίσω από μάσκες, χαρτιά και sms να ορίζουν την κάθε μας κίνηση.

δ
ι
χ
ό
ν
ο
ι
α

Κάθε άτομο -ειδικά όποιο δεν υπακούει στα μέτρα- θεωρείται δυνητικός φορέας της μόλυνσης και ως τέτοιο “πρέπει” να αντιμετωπίζεται. Η λογική αυτή της “καθαρότητας” γεννά επιτήρηση, στιγματισμό και ρουφιανιά.

α
π
ο
μ
ό
ν
ω
σ
η

Κάθε συνάντηση, επαφή, άγγιγμα κρίνεται ως μiasματική, η “ασφάλεια” βιώνεται μόνο μέσα από τον εγκλεισμό στο σπίτι, οι κοινωνικές σχέσεις ορίζονται μέσα από οθόνες και οι σκέψεις καταγράφονται.

Και εντέλει...ΥΠΟΤΑΓΗ

Ανέκαθεν η εξουσία χρησιμοποιούσε την τακτική του “διαίρεσε και βασίλευε” για να μας ελέγχει και να μας καθοδηγεί.

Απέναντι στη προσπάθεια κανονικοποίησης αυτής της συνθήκης

δεν συναινούμε στην κατάσταση που
προσδιόρισαν
άλλοι για εμάς,

δεν υπακούμε στα παράλογα μέτρα,

δε συμμαχούμε με ή για το κράτος και τους
μηχανισμούς του, αλλά ορίζουμε και
αναλαμβάνουμε εμείς την προστασία των εαυτών
μας και των γύρω μας.

***Εντός αυτής της ζοφερής συνθήκης της
πανδημίας, αλλά και εκτός αυτής, προτάσσουμε
την κατάληψη στέγης...***

γιατί εναντιωνόμαστε στην εμπορευματοποίηση
των βασικών μας αναγκών (στέγη, ρεύμα και νερό),
αφου τα θεωρούμε κοινωνικά αγαθά και ως τέτοια
μέσα από την πρακτική της κατάληψης τα
διεκδικούμε έμπρακτα
για να απελευθερώνουμε τον χρόνο που μας κλέβει
η μισθωτή σκλαβιά,
για να ζούμε συλλογικά, να στεκόμαστε η μια
δίπλα στον άλλον και να μοιραζόμαστε σκέψεις
και συναισθήματα,
για να προσπαθούμε να χτίζουμε σχέσεις
αλληλοβοήθειας και αλληλεγγύης σε επίπεδο
γειτονιάς,
για να μπορούμε να χωράμε όσοι και όσες δεν
αποδεχόμαστε τους ρόλους που μας πλασάρονται,
γιατί δε χωράμε σε σπίτια κλουβιά.

**ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΤΡΑ
ΑΥΤΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ...**

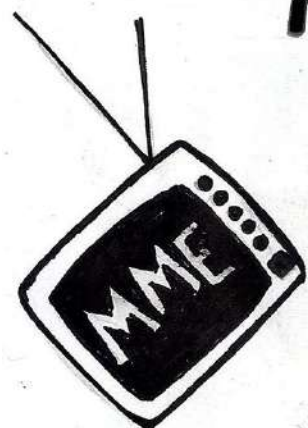
**ΝΑ ΕΡΩΤΕΥΤΟΥΜΕ ΤΗ ΖΩΗ, ΑΦΟΥ
ΠΙΑ ΜΑΘΑΜΕ ΝΑ ΦΛΕΡΤΑΡΟΥΜΕ
ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ**

**ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΟΠΩΣ ΕΜΕΙΣ
ΟΡΙΖΟΥΜΕ “ΕΜΕΙΣ ΓΙΑ ΕΜΑΣ”
ΠΡΙΝ ΠΕΘΑΝΟΥΜΕ ΓΙΑΥΤΟΥΣ ΚΑΙ
ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΟΥΣ**

**ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ
ΣΤΑ ΑΔΕΙΑ ΣΠΙΤΙΑ
ΝΑ ΒΓΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ
ΑΔΕΙΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ**

**ΟΛΑ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ ΓΙΑΤΙ
ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΚΛΕΜΜΕΝΑ
ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΕ ΒΙΛΕΣ ΚΑΙ
ΕΓΚΑΤΑΛΕΛΕΙΜΜΕΝΑ**

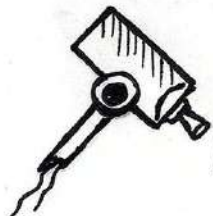
ΟΣΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΑΓΕΙΡΕΥΕΙ

ΤΡΟΜΟΛΑΓΝΕΙΑ

ΡΟΥΦΙΑΝΙΑ

ΕΛΕΓΧΟΣ

ΑΣΤΥΝΟ-
ΜΕΥΣΗ

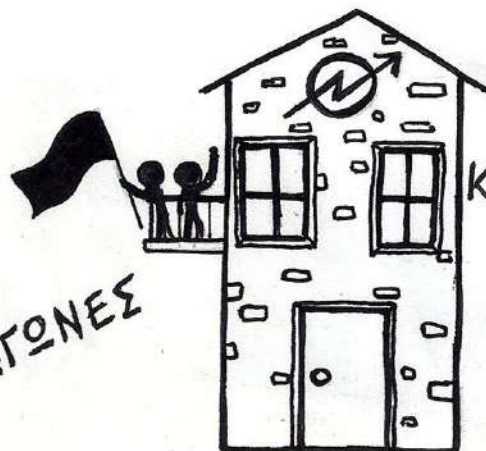

ΠΙΘΑΡΧΙΑ

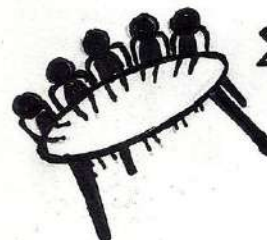
ΕΚΚΕΝΩΣΕΙΣ

Να αντιταθούμε στον
1ο της κυριαρχίας, της
αποξένωσης, της αβύθειας

ΑΓΩΝΕΣ

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

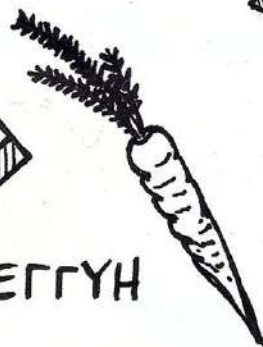
ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ
ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

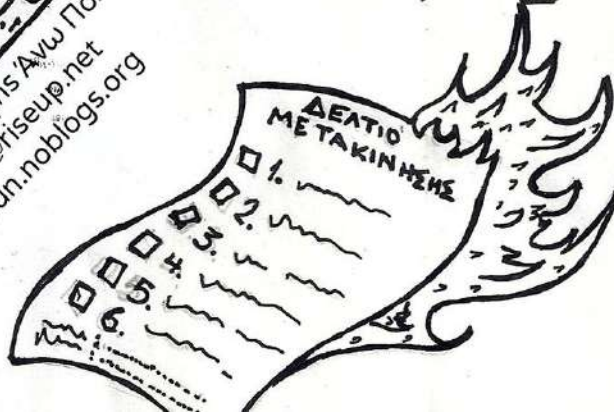
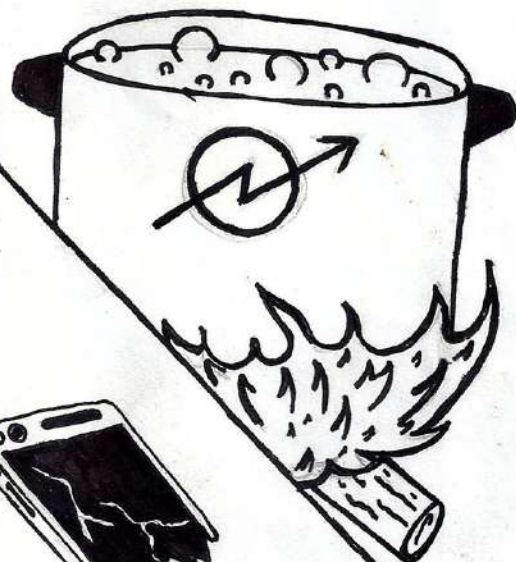
ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ
ΖΩΗ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΑΝΑΣΣΕΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΙΚΟΥΣ
ΜΑΣ ΟΡΟΥΣ

Συνέλευση καταλήψεων στέγης Άνω Πόλης
katalhpseisanopolis@riseup.net
takastropiktamenoun.noblogs.org